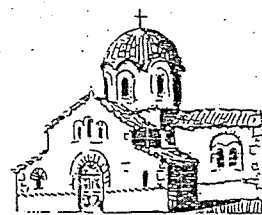

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1231	Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. 25,31-46) 10 Μαρτίαν 2013	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τὸ βῆμα τῆς παγκοσμίου κρίσεως

«Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου» (Ματθ. 25,34)

ΣΗΜΕΡΑ εἶνε Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω. Καὶ λέγεται Ἀπόκρεω, διότι σημαίνει τὸ τέλος τῆς κρεοφαγίας. Ἀπὸ αὐριο εἶνε ἐλαφρὰ νηστεία· ὅλα ἐπιτρέπονται πλὴν τοῦ κρέατος.

Τὸ εὐαγγέλιο ποῦ ἀκούστηκε, ὁμιλεῖ γιὰ κάτι φοβερό, ποῦ ὅσο ἀπίστευτο κι ἂν φαίνεται, εἶνε ὅμως γεγονός. Διαβάζοντας ἢ ἀκούγοντας τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο νομίζεις ὅτι ὁ οὐρανὸς ἀστράφτει καὶ βροντᾷ.

Ὅμιλεῖ τὸ εὐαγγέλιο γιὰ μίᾳ δίκῃ. Ἐὰν εἶχατε —σὰς ἐρωτῶ— κάποιο δικαστήριον καὶ ἐπρόκειτο νὰ δικασθῆτε, θὰ μένατε ἀδιάφοροι; Ἀσφαλῶς ὄχι. Προτοῦ νὰ φτάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς δίκης θὰ φροντίζατε νὰ βρῆτε δικηγόρον ἰκανό, μάρτυρες ὑπερασπίσεως, καὶ ἀπὸ νωρῆς θὰ σχεδιάζατε τί θὰ ἀπολογηθῆτε; ὥστε ν' ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὴν κατηγορία.

Ἄλλ' ἐὰν ἔτσι σκεπτόμεθα γιὰ μίᾳ δίκῃ ἐνώπιον ἀνθρωπίνου δικαστηρίου, πῶς πρέπει νὰ σκεπτόμεθα γιὰ τὴ δίκη μας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δικαστηρίου, τὴν παγκόσμιον δίκη; Μηδὲν, σκιά οἱ δίκες στὸν κόσμον αὐτὸν μπροστὰ σ' ἐκείνη τὴ δίκη ποῦ μᾶς περιμένει. Ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλὸς καὶ φοβοῦμαι τὴν ἡμέρα ἐκείνη· σεῖς δὲ φοβεῖσθε, εἶστε ἅγιοι;

***

Τί λέει τὸ εὐαγγέλιο; Ὅτι θὰ ἔρθῃ ἡ ἡμέρα τῆς δίκης. Naί, νὰ εἶστε βέβαιοι. Ὅσο βέβαιο εἶνε ὅτι αὐριο ξημερώνει Δευτέρα, τόσο βέβαιο εἶνε καὶ ὅτι θὰ ἔρθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Κι ὅπως εἶστε βέβαιοι ὅτι ἀνατέλλει καὶ δύει ὁ ἥλιος, ἔτσι νὰ εἶστε βέβαιοι καὶ ὅτι θὰ ἔρθῃ καὶ ἡ δύσις, ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου τούτου, καὶ θ' ἀκολουθήσῃ ἡ παγκόσμιος δίκη.

Ἐκεῖ θὰ βρίσκωμαι κ' ἐγὼ ὑπόδικος, κ' ἐσεῖς ἀγαπήτοί μου ὑπόδικοι· ἐκεῖ θὰ βρίσκωνται ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὑπόδικοι, στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου. Ἐκεῖ θὰ εἶνε καὶ οἱ βασιλιά-

δες ποῦ εἶχαν στὸ κεφάλι κορώνες καὶ στέμματα ποῦ ἀστραφταν ἀπὸ διαμάντια, ἀλλὰ καὶ οἱ φτωχοὶ καὶ οἱ ἄσημοι τοῦ κόσμου τούτου. Ἐκεῖ θὰ εἶνε οἱ μεγάλοι ἐπιστήμονες ἀλλὰ καὶ οἱ ἀγράμματοι ποῦ δὲν εἶνε οἱ θεοὶ οὔτε τὴν ὑπογραφή τους νὰ θάλουν. Ἐκεῖ θὰ εἶνε οἱ ἄντρες, οἱ γυναῖκες, τὰ παιδιά, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη, τοὺς λαοὺς, τίς φυλὰς καὶ τίς γλώσσες τοῦ κόσμου. Ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ θὰ ἴστανται καὶ θὰ περιμένουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Καὶ ποιὸς θὰ εἶνε ὁ δικαστής; Ὁχι ἄνθρωπος. Δικαστὴς θὰ εἶνε Ἐκεῖνος ποῦ ἐγίνε ἄνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς σώσῃ, ποῦ κατέβηκε στὴ γῆ καὶ γεννήθηκε στὸ σπήλαιο μέσα στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων· ἐκεῖνος ποῦ βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνη καὶ πολέμησε στὴν ἔρημον μετὰ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου· ἐκεῖνος ποῦ δίδαξε τὰ ὠραιότερα λόγια, ποῦ ἂν τὰ ἐφαρμόζαμε ὁ κόσμος θὰ ἦταν παράδεισος· ἐκεῖνος ποῦ ἔκανε τὰ μεγαλύτερα θαύματα· ἐκεῖνος ποῦ συνελήφθη καὶ ὠδηγήθη ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ ἐσταυρώθη καὶ ἐκεντήθη μετὰ τὴν λόγην.

Ἄλλὰ τώρα, τὴν ὥρα τῆς παγκοσμίου δίκης, ὅπως λέει τὸ Εὐαγγέλιο, «ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν» (Ἰωάν. 19,37). Δηλαδή, τί θὰ πῇ «ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν»; Ὅλοι αὐτοὶ ποῦ συνέτελεσαν νὰ σταυρωθῇ ὁ Χριστὸς, θὰ τὸν δοῦν τώρα σὲ ἄλλη κατάστασι, μέσα σὲ δόξα ἀπερίγραπτη, νὰ περικυκλώνεται ἀπὸ ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους. Ἡμέρα φοβερά, κατὰ τὴν ὁποία ὁ δίκαιος Κριτὴς θὰ δικάσῃ ὅλους μας.

«Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν»! Ὁ λόγος ὅμως αὐτὸς πιάνει κ' ἐμᾶς, ἀγαπητοί. Διότι ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅτι καὶ ὁ Χριστιανὸς ποῦ βαπτίστηκε στὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἁμαρτάνῃ, αὐτὸς δὲν κά-

νει τίποτε άλλο παρὰ νὰ «**σταυρώνη ἐκ νέου**» τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ Ἑβραῖοι (Ἑβρ. 6,6). Naί. Ἐκεῖνος ποὺ πάει στὸ δικαστήριο καὶ ξαπλώνει τὸ βρωμερὸ του χέρι πάνω στὸ Εὐαγγέλιο καὶ ὀρκίζεται, αὐτὸς τὴν ὥρα ἐκεῖνη βάζει καρφιὰ στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ. Κ' ἐκεῖνος ποὺ ἀνοίγει τὸ στόμα του τὸ βρωμερὸ καὶ βλαστημάει τὸ Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ποτίζη μὲ ὄξος καὶ χολὴ τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐκεῖνος ὁ ἄλλος, ποὺ τρέχει τὴ νύχτα στὰ κέντρα, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ καρφώνη καρφιὰ στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐκεῖνος ὁ ἄλλος, ποὺ ἔχει μίσος καὶ κακία στὴν καρδιά του, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ λογχίζη τὴν πλευρὰ τοῦ Χριστοῦ μας. Κι ὁ ἄλλος, ὁ ἐγωϊστὴς καὶ ὑπερήφανος, θέτει ἀκάνθινο στέφανο ἐπάνω στὴν κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ. «*Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν*». Naί· καὶ οἱ μὲν Ἑβραῖοι σταύρωσαν τὸ Χριστὸ μιά φορά, ἐμεῖς τὸν **σταυρώνουμε κάθε μέρα!** Δὲν ὑπάρχει μέρος ποὺ νὰ μὴν τὸν σταυρώνουμε, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του.

«*Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν*». Ὅλοι αὐτοὶ θὰ ἔχουν τὴν τιμωρία τους. Ἄλλὰ μπορεῖ νὰ πῆ κάποιος· Ἐγὼ δὲν ὠρκίστηκα σὲ δικαστήρια, δὲ βλαστήμησα, δὲν πῆγα σὲ νυχτερινὰ κέντρα, δὲ μπηκα στὸ σπῆτι τοῦ ἄλλου νὰ ἀτιμάσω τὴν οἰκογένειά του, δὲν ἐπιόρνευσα, δὲν ἐμοίχευσα, δὲ σκότωσα, ἐγὼ δὲν ἔκανα τὸ κακό... Ἐδῶ εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἡ σημασία τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ δὲν εἶνε μόνον ἄρνησις ἀλλὰ εἶνε καὶ θέσις. Δὲ θὰ δικαστοῦν μόνον αὐτοὶ ποὺ διέπραξαν τὸ κακό, ἀλλὰ καὶ —ποιοὶ ἄλλοι; ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔκαναν τὸ καλό! Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ λές, Δὲν ἔκανα τίποτα κακό. Τὸ Εὐαγγέλιο ἔχει καὶ μία ἄλλη ὄψι· ζητᾶει νὰ πράττουμε καὶ τὸ ἀγαθό.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τονίζει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα. Ὅπως ὁ τσοπάνος, λέει, χωρίζει τὸ βράδου τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ γίδια, ἔτσι ὁ Χριστὸς στὴ δύσι τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας θὰ μᾶς χωρίσῃ σὲ δύο καταστάσεις· τοὺς μὲν δεξιὰ, τοὺς δὲ ἀριστερά.

Σ' αὐτοὺς ποὺ θὰ εἶνε **στὰ δεξιὰ** θὰ πῆ· —Ἐλάτε νὰ κληρονομήσετε τὴν αἰώνιο βασιλεία. Διότι πείνασα, καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω· δίψασα, καὶ μοῦ δώσατε νὰ πῶ· ἤμουν γυμνός, καὶ μὲ σκεπάσατε· ἤμουν ξένος, καὶ μὲ μαζέψατε· ἤμουν ἀσθενής, καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε· ἤμουν στὴ φυλακὴ, καὶ ἤρθατε κοντά μου. Θὰ ποῦν ἀπὸ κάτω οἱ δίκαιοι· —*Κύριε, πότε σε εἶδομεν*» ἔτσι; Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ μᾶς λές; πότε ἤσουν γυμνός, ξυπόλητος, πεινασμένος, διψασμένος, ἄρρωστος, σὲ ἐλεεινὴ κατάστασι;

(Μαθ. 25,37-39). Καὶ ὁ Χριστὸς τί θ' ἀπαντήσῃ· —*Ὅ,τι καλὸ κάνατε στὸ δυστυχισμένο, εἶνε σὰ νὰ τὸ κάνατε σ' ἐμένα τὸν ἴδιο!* Ὑπάρχει πλάστιγγα νὰ ζυγίσῃ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Χριστοῦ μας;

Καὶ πρὸς τοὺς ἀριστερὰ ὁ Χριστὸς μας θὰ πῆ· —*«Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι...»* (ἔ.ἀ. 25,41). Πείνασα, καὶ δὲ μοῦ δώσατε ἓνα κομμάτι ψωμί· δίψασα, καὶ δὲ μοῦ δώσατε ἓνα ποτήρι νερό· ἤμουν γυμνός, καὶ δὲ μοῦ δώσατε ἓνα ροῦχο νὰ σκεπασθῶ· ἤμουν ξένος, καὶ δὲ μὲ κοιτάξατε· ἤμουν ἄρρωστος, καὶ δὲ μὲ ἐπισκεφθήκατε· ἤμουν φυλακισμένος, καὶ δὲ μὲ εἶδατε. *«Πορεύεσθε ... εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον»!* Καὶ θὰ ποῦν ἐκεῖνοι· —*Κύριε, πότε σε εἶδαμε γυμνό, πεινασμένο, ξυπόλητο; Καὶ ὁ Χριστὸς θὰ πῆ λόγια ποὺ ὅπως εἶπα δὲν ὑπάρχει ζυγαριὰ νὰ τὰ ζυγίσουμε· —Ὅ,τι δὲν κάνατε στὰ δυστυχισμένα ἀδέρφια μου, εἶνε σὰ νὰ μὴν τὸ κάνατε σ' ἐμένα τὸν ἴδιο!*

Αὐτὰ νὰ τὰ προσέξουμε. Τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη θὰ δικαστῆ καὶ ὁποῖος παρέλειψε τὸ καλό.

***

Ὁ Χριστὸς περπατᾶει ἀνάμεσά μας. Τί συγκλονιστικός, ἀγαπητοί μου, αὐτὸς ὁ λόγος! Ὅπου χήρα, ὅπου ὀρφανό, ὅπου πεινασμένος καὶ δυστυχισμένος, στὸ πρόσωπο αὐτῶν εἶνε ὁ Χριστὸς. Αὐτὴ τὴν ὥρα, κάποιος δυστυχισμένος. Γι' αὐτὸ θὰ δικαστοῦμε: Ἀκοῦμε, ὅτι πεθαίνουν ἑκατομμύρια παιδιὰ γιὰ ἓνα κομμάτι ψωμί, κ' ἐμεῖς ἀνοίγουμε λάκκους καὶ θάβουμε πολύτιμα προϊόντα. Ὅταν ὁμῶς πεινούσαμε ἐμεῖς, τὸ '40 τὸ '42 - '44, θέλαμε νὰ ῥχωνται καρβία ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔθνη νὰ μᾶς τροφοδοτοῦν.

Σήμερα, ἅγια μέρα, ποὺ ἀκούσαμε τὸ φοβερὸ εὐαγγέλιο τῆς μελλούσης κρίσεως, ἄς προσπαθήσουμε ὄχι μόνον ν' ἀποφεύγουμε τὸ κακό —αὐτὸ εἶνε τὸ λιγώτερο—, ἀλλὰ καὶ νὰ κάνουμε τὸ καλό. Εἶνε σὰ νὰ τὸ κάνουμε στὸν ἴδιο τὸ Χριστό. Τότε ἡ γῆ θὰ γίνῃ παράδεισος. Ἐνῶ τώρα **κυριαρχεῖ ἡ κακία**· τὰ χέρια κλέβουν, γιατί ἡ καρδιά δὲν ἔχει οὔτε σταλαγματιὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μας.

Ἄς ἐξετάσουμε βαθειὰ τὸν ἑαυτό μας κι ἄς προσπαθήσουμε στὸ ἐξῆς **νὰ κάνουμε τὸ καλό** στὸν κόσμον τοῦτο πρὸς δόξαν Θεοῦ! Ἔτσι, ὅταν ἔρθῃ ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη τῆς κρίσεως, νὰ μὴν ἀκούσουμε τὰ φοβερὰ λόγια *«Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι...»*, ἀλλὰ ὅλοι ν' ἀκούσουμε τὰ ἄλλα ἐκεῖνα λόγια τοῦ Χριστοῦ· *«Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου»* (ἔ.ἀ. 25,34)· ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος